

וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, מְאֵלוּ מִיְנֵי
הַמַּחְלֹת, וּמַחֲיָה אוֹתוֹ מִמִּיתָה
שֶׁל עֲנִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר וְהַשִּׁיבוּ
וּחְיֵי, שֶׁבְזִמְנֵי שִׁישְׂרָאֵל עֲנִיִּים הֵם
קְרוּיִים מֵתִים, וּבִשְׂבִילֵם נֹאמַר
שׁוּבוּ וּחְיֵי, וְאֵין עֲנִיּוֹת כְּעֲנִיּוֹת
הַתּוֹרָה, שְׁמֵי שְׂאִין בּוֹ תוֹרָה נִקְרָא
מֵת, מֵהֵי רְפוּאָתוֹ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם?
הַתּוֹרָה, שְׁנֹאֲמַר בְּהָ עֵץ חַיִּים הִיא
וְגוֹמַר, וְהִיא רְפוּאָה לְכָל
הַמַּחְלֹת, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר רְפוּאוֹת
תְּהִי לְשַׁרְף וְכוּ'.

שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם, מָה הַחוֹתֶם
בְּמִקּוּם הַזֶּה? זֶה אוֹת שֶׁבֶת יוֹם
טוֹב, שֶׁהוּא שְׁקוּל לְכַרִּית מִלָּה,
כְּמוֹ כֵן שֶׁבֶת, ש' כְּנֶגֶד שִׁי"ן שֶׁל
שֵׁם שְׂדִי, כְּלוּל מְשַׁלֵּשׁ חִיּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת, מְשַׁלֵּשָׁה אַבּוֹת, ב' זֶה
ד' שֶׁהִיא רְבִיעִית לְאַבּוֹת וּרְבִיעִית
לְשַׁלֵּשׁ חִיּוֹת, וְהִיא דְמוּת אָדָם,
וְלֹא אָדָם. זֶהוּ שֶׁפְּתוּב וּדְמוּת
פְּנִיָהּ פְּנֵי אָדָם, אֲלֹא מָה זֶה
אָדָם? יו"ד ה"א וּא"ו ה"א. שֶׁבֶת
בּוֹ שְׂדִי, יְהוּ"ה הוּא רְשׁוֹת
הַיְחִיד, רָחֲבוּ אַרְבְּעָה וְגָבְהוּ
עֲשָׂרָה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, י'
שֶׁל שְׂדִי כְּנֶגֶד אוֹת שֶׁל שֶׁבֶת
וְיָמִים טוֹבִים, י' נְרַמְזוּ בּוֹ עֶשֶׂר
סְפִירוֹת.

הַרְשָׁם הַזֶּה הוּא לְכֵן הַמְּלָךְ, אֲבָל
לְעֵבֶד שֶׁל הַמְּלָךְ הַרְשָׁם שֶׁלוֹ
שְׂדִי, מֵהַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנֹאֲמַר
בּוֹ כָל הַנִּקְרָא בְּשִׁמֵי וְכוּ', וּמִי
הוּא? מִטְטְרוּ"ן, שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבוֹן
שְׂדִי, וְהוּא אָדָם קֹטֵן בְּדְמוּת שֶׁל
מַעֲלָה, וְזֶהוּ אִם כְּבָנִים אִם
כְּעֲבָדִים וְכוּ'.

מִי שֶׁרָשָׁם שֶׁל אַרְיָה כַחוֹתְמוֹ,
הוּא לְכֵן בְּפָנָיו. מִי שֶׁהוּא כַחוֹתְמוֹ
שֶׁל שׁוֹר, הוּא אָדָם בְּפָנָיו. מִי
שֶׁהוּא כַחוֹתְמוֹ שֶׁל נֶשֶׁר, הוּא יֶרֶק

בַּחוֹתְמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בַּחוֹתְמָא דְדְמוּת אָדָם

וְשָׁב וּרְפָא לוֹ מְאֵלִין מִיְנֵי מְרַעִין, וּמַחֲיָה
לִיה מִמִּיתָה דְעֲנִיּוֹתָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (יחזקאל
יא לב) וְהַשִּׁיבוּ וּחְיֵי, דִּישְׂרָאֵל בְּזִמְנָא דְאִינוּן
עֲנִיִּים קְרוּיִים מֵתִים, וּבְגִינֵיהוּ אֶתְמַר שׁוּבוּ
וּחְיֵי, וְלִית עֲנִיּוֹתָא כְּעֲנִיּוֹתָא דְאוּרִייתָא, דְמָאן
דְלֹא אִית בֵּיה אוּרִייתָא אֶתְקַרֵי מֵת, אֲסוּוֹתָא
דִּילִיה מְאִי הוּא לְהֵהוּא עֲלֵמָא, אוּרִייתָא,
דְאַתְמַר בֵּיה (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמַר,
וְאִיהִי אֲסוּוֹתָא לְכָל מְרַעִין, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שם
ח) רְפוּאוֹת תְּהִי לְשַׁרְף וְכוּ'.

שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם (שיר ח ו), מְאִי חוֹתֶם בְּהִיא אֶתְר,
דָּא אוֹת שֶׁבֶת יוֹם טוֹב, דְּאִיהוּ שְׁקִיל
לְכַרִּית מִלָּה, כְּנֶגְוֹנָא דָּא שֶׁבֶת, ש' לְקַבֵּל
שִׁי"ן דְשֵׁם שְׂדִי, כְּלִילָא מִתְּלַת חִיּוּן עֲלֵאִין,
מִתְּלַת אַבְהָן, ב' דָּא ד', דְּאִיהִי רְבִיעֵאָה,
לְאַבְהָן, וּרְבִיעֵאָה לְתַלַּת חִיּוּן, וְאִיהִי דְמוּת
אָדָם, וְלֹאוּ אָדָם, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל א
ו) וּדְמוּת פְּנִיָהּ פְּנֵי אָדָם, אֲלֹא מְאִי אָדָם יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, שֶׁבֶת בֵּיה שְׂדִי, יְהוּ"ה הוּא
רְשׁוֹת הַיְחִיד רָחֲבוּ אַרְבְּעָה וְגָבְהוּ עֲשָׂרָה יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, י' דְשְׂדִי לְקַבֵּל אוֹת דְשֶׁבֶת
וְיוֹמִין טְבִין, י' בֵּיה אֶתְרִמִּיזוּ עֶשֶׂר סְפִירָן.

הִיא רְשִׁימוּ אִיהוּ לְבָרָא דְמִלְכָּא, אֲבָל לְעַבְדָּא
דְּמִלְכָּא רְשִׁימוּ דִּילִיה שְׂדִי, מְסֻטְרָא
דְהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמֵי
וְכוּ', וּמְאִי נִיהוּ מִטְטְרוּ"ן, דְסֻלִיק לְחֻשְׁבוֹן
שְׂדִי, וְאִיהוּ אָדָם זְעִירָא בְּדִיוּקְנָא דְלְעִילָא,
וְדָא אִיהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים וְכוּ'.

מָאן דְּאִיהוּ רְשִׁימוּ דְאַרְיָה בַּחוֹתְמָא דִּילִיה
אִיהוּ חַוּוֹר בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בַּחוֹתְמָא
דְשׁוֹר אִיהוּ סוּמְקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ

בַּחוֹתְמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בַּחוֹתְמָא דְדְמוּת אָדָם

בפניו. מי שהוא כחותם של דמות אדם, הוא שחר בפניו, כמו שהתורה שנאמר בה שחורה אני ונאנה.

שימני כחותם, זו התורה, שנאמר בה תורת אמת היתה בפיהו, והיא כלולה מעשר אמירות שהם י, ומעשרה דברות שהן ה"ה, ומה זה תורה? ו' הכולל ששת ימי בראשית, על לבך - זה שלשים ושנים אלהיים בחשבון ל"ב, שתלויים מו', שהוא ו' פעמים טוב, ובה נשתלם (ה) השם של ארבעים ושתים אותיות שבהם נבראו שמים וארץ וכל מה שיש בהם, וזהו הסוד של פי יום נקם בלבי, לבי עולה ארבעים ושתים. ויכלו, שבעים ושנים שמות של השם המפךש, ועליו נאמר ללבי גליתי, ולא יברוי, שהם מאתים ארבעים ושמונה מצוות התורה, לא גליתי, ובייכלו הנה, (ה) בששי שהוא ב', וזהו ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, (ה) ה' דהששי של הששי היא המלכות השביעית, והיא נקראת ע"ב, ובה רוכב ו' לגאל את ישראל. זהו שפתויב הנה יהו"ה רוכב על ע"ב קל, משום שהיא הפלל של שלשת האבות שתלויים מהם שבעים ושנים שמות ונכללים בה, ונגד שלשת האבות נאמר בויכלו שלש פעמים שביעי, וזהו הסוד של שב"ת, ב"ת ש, שהם ויסע ויבא ויט שנכללים בב"ת, באותו זמן חלה זכות אבות, שמיום שנחרב בית המקדש, העולם נקרא תהו ובהו, משם ואילך התקיים הכתוב אמרתי עולם חסד יבנה, חסד עולה לחשבון שבעים ושנים שמות. וזה הסוד שנקשר השביעי ביום

איהו אופם באנפוי, כגוונא דאורייתא דאתמר (שיר א ה) שחורה אני ונאנה.

שימני כחותם, דא אורייתא, דאתמר בה (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואיהי כלילא מעשר אמירן דאנון י, ומעשר דברן דאינון ה"ה, ומאי תורה ו' כליל שית ימי בראשית, על לבך דא ל"ב אלהיים בחושבון ל"ב, דתליין מן ו', דאיהו ו' זמנין טוב, ובה אשתלים (ג"א ו') שמא דארבעין ותריין אתוון, דבהון אתבריאו שמיא וארעא וכל מה דאית בהון, ודא איהו רזא פי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד), לבי סליק מ"ב, ויכלו ע"ב שמקן דשמא מפךש, ועליה אתמר ללבי גליתי, וילאברי דאנון רמ"ח פקודין דאורייתא לא גליתי, ובהאי ויכלו (ה) בששי דאיהו ב', ודא איהו ויהי (דף טו ע"א) ערב ויהי בקר יום הששי, (הא) ה' דהששי איהו מלכות שביעאה, ואיהי אתקריאת ע"ב, ובה רכיב ו' למפרק לישראל, הדא הוא דכתיב (ישעיה יט א) הנה יהו"ה רוכב על ע"ב קל, בגין דאיהי פללא דתלת אבהן, דתליין מנהון ע"ב שמקן, ואתפלילן בה, ולקבל תלת אבהן אתמר בויכלו תלת זמנין שביעי, ודא איהו רזא דשב"ת, ב"ת ש, דאינון ויסע ויבא ויט דאתפלילן בב"ת, בההיא זמנא חלה זכות אבהן, דמיומא דאתחריב בי מקדשא עלמא אתקרי תהו ובהו, מתמן ואילך אתקיים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יבנה, חס"ד סליק לחושבון ע"ב שמקן.

ודא רזא דאתקשר שביעי ביומא קדמאה, ומאן שביעי דא צדיק אות דשפת וימין טבין, ורזא דמלה חי יהו"ה שכבי עד

הראשון, ומי השביעי? זה צדיק האות של שבת וימים טובים, וסוד הדבר - חי יהו"ה שכבי עד הבקר, וזה הבקר של אברהם, אותו שנאמר בו וישכם אברהם בבקר, והוא החסד שלו,